

НЕДЕСТРУКТИВНО ТЕСТИРАЊЕ НА МАТЕРИЈАЛИ СО ПОМОШ НА ВРТЛОЖНИ СТРУИ

Д-р Влатко Чингоски

Сектор за развој и инвестиции,
Електростопанство на Македонија

Во овој јеруд сакаме да направиме еден сеопфаќен осврт на поизберите, методите, начинот и резултатите кои се добиваат од недеструктивното испитување на немагнетичните материјали со помош на вртложни струи. Ќе покажеме дека овој метод е високо ефективен, брз и сигурен во голем број на практични случаи каде другите методи не можат ефикасно или так воодушто не можат да се употребат. Ќе се запознаеме со физичките основи на овој метод, неговите можностии за апликација, видови на проби како и нивните предности и недостатоци. На крај ќе дадеме и неколку насоки во смисол на подобрување на квалитетот на резултатите како и можни правци за развој и исправувања во оваа област.

Тестирањето на материјалите со помош на вртложни струи (eddy-current testing - ECT), е една од најпознатите методи за недеструктивна анализа на материјалите по однос на постоењето на дефекти, пукнатини или деформации, без разлика дали се тие во внатрешноста на материјалот или пак површински распространети [1]. Овој метод најога голема примена особено за *in-service* инспекција на цевките на генераторите на пареа (парагенератори) во нуклеарните централи со реактор со пареа под притисок (PWR - pressurized water reactor), потоа на изменувачите на топлина и кондензаторите кај конвенционалните и модерните нуклеарни централи и термоцентрали, гасно-комбинирани термоцентрали, рафинериите или другите хемиски инсталации.

Заеднички именител кај сите нив е потребата за постојана и засилена сигурносна контрола на сите цевни инсталации заради постигнување на сигурност и стабилност на целокупниот работен процес. Многу важен параметар е и потребата за следење и најавување на било каква аномалија при работењето на постројката, анализа на нивото на опасност на проблемот, негово следење и по можност отстранување без запирање на работниот процес. Овој метод овозможува анализа на материјалите без демонтажа на испитаниот дел, ниту пак со превземање на било каква деструкција на самиот материјал што е од исклучително значење како заради непрекинатост на самиот тех-

нолошки процес, така и заради големите трошоци кои еден таков предвиден или непредвиден застој би имал од финансиска гледна точка. Со оглед на фактот што кај овој метод не постои никаков директен контакт меѓу испитуваниот примерок и пробата (сензорот), најпрво, секаков хавариски случај е предвремено исклучен, и како второ и многу значајно, целокупниот процес на тестирање може да биде потполно автоматизиран.

Заради сите горенаведени предности кои овој метод ги нуди на своите корисници, широк спектар на најразлични видови на проби се појавиле и секојдневно се појавуваат. Покрај наједноставниот вид на проба или сензор, сензорот "палачинка" (pan-sake probe), па преку Чеко-проба (Checco probe), плус-point проба, fluxset проба, итн., различни видови на сензори секојдневно се воведуваат во употреба со најразличен успех. Поради тоа, развивањето на се понови видови на сензори е императив со цел да се подобри квалитетот на тестирањата [2 - 4].

Методите за недеструктивно тестирање во литературата може да се сртнат и под името методи за недеструктивна евалуација (НДЕ), бидејќи тие овозможуваат не само да се пронајде местоположбата на дефектот, туку и во исто време да се направи квалитативна и квантитативна анализа и евалуација на големината, значењето и опасноста што тој дефект ја има врз деградацијата на материјалот како и самиот произведен про-

цес. Ова свойство на НДЕ уште повеќе допринесува за нејзина широка распространетост како евалуационен метод.

Овој труд е организиран на следниот начин: најпрво ќе направиме краток преглед на постоечките методи за анализа на квалитетот на материјалите, а понатака ќе се запознеме со физичките особини и начинот на работа на сензорите кои работат врз принципот на генерирање на вртложните струи. Ќе се запознаеме со неколку типични видови сензори кои масовно се користат за недеструктивна анализа, за потоа подетално да се запознаеме со еден современ вид на сензор кој во моментов дава еден од најдобрите резултати при тестирањата. Ќе научиме како се читаат добиените сигнали, како се истите анализираат заедно со сите нивни предности и ограничувања. На крај ќе дадеме резиме на целокупниот труд со смерници за понатамошни можности за испитување и истржување во доменот на недеструктивното тестирање на материјалите.

Принци на работа на сензорите базирани на вртложни струи

Како што и самото име кажува, пробите кои работат врз база на вртложните струи се всушиност во исто време генератори и приемници на магнетно поле. Едноставно кажано, овие проби се состојат од намотка која е извор на променливо магнетно поле и која се вика возбудна намотка и индукциона намотка во која треба да се индуцира сигналот кој треба да се анализира. Появата на електричен сигнал е директен резултат од взајмното дејство помеѓу електромагнетното поле генерирано од возбудната намотка и електромагнетното поле генерирано од вртложните струи кои ќе протечат низ испитуваниот материјал како реакција на постоењето на возбудното магнетно поле. Најдноставни се

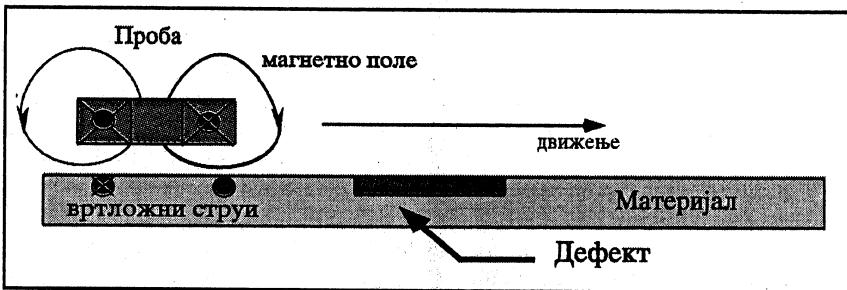
пробите кои имаат само една намотка што во исто време е и возбудна намотка и индукциона намотка. Овој тип на проба кој поради својата форма го носи името "палачинка" (pan-cake probe) има голема примена во некои по-едноставни случаи или пак како модел резултат за споредба на резултатите со нови и посовремени типови на сензори т.е. проби.

На Сл. 1 прикажана е општа шема по која се врши недеструктивно испитување на материјали со помош на вртложни струи. Пробата или сензорот се движи рамномерно над испитуваниот материјал. Низ него протекува струја која создава најмнечно магнетно поле кое поради појавувањето на вртложните струи внатре во материјалот е

ва опасност за понатамошната работа, дали е единечен или повеќеброен и сл. Сигналот кој се добива од сензорот се води директно на екран или пак во некој експерски изработен систем кој најчесто работи на база на неуромрежи или логички контролери кои можат веднаш да дадат одговор на сите непознаници во однос на карактеристиките на дефектот.

Од сето ова може да се заклучи следното:

1. Материјалот што се испитува мора да биде проводен за да може низ него да протечат вртложните струи.
2. Дебелината на испитуваниот предмет мора да биде конечна за да се постигнат добри резултати (овде зборуваме за цевки кои секогаш имаат конечна дебелина).

Слика 1: Недеструктивна анализа со помош на вртложни струи.

несиметрична по оската на движење. Но, и покрај тоа сигналот на излезот од сензорот ќе биде непроменет се додека имаме рамномерна површина под сензорот без никакви дефекти. Во овој момент кога ќе се појави дефект во материјалот, распределбата на вртложните струи ќе се промени, а како резултатот на тоа ќе се промени и полето, а со тоа и интензитетот и формата на сигналот кој ќе се добие. Врз основа на промената на интензитетот и формата на сигналот, може да се констатира за каков дефект станува збор, неговата местоположба, дали е тој од иста страна со сензорот во внатрешноста на материјалот или пак на спротивната страна од сензорот во однос на испитуваниот материјал, колку е долг, широк па дури и колку е длабок дефект, дали претставу-

од дебелината на материјалот во голема мерка ќе зависи и фреквенцијата на возбудната струја која се користи во сензорот.

3. Испитувањето може да се остварува многу брзо и лесно да се автоматизира. Обично брзината на движење на сензорот е неколку десетици центиметри во секунда.

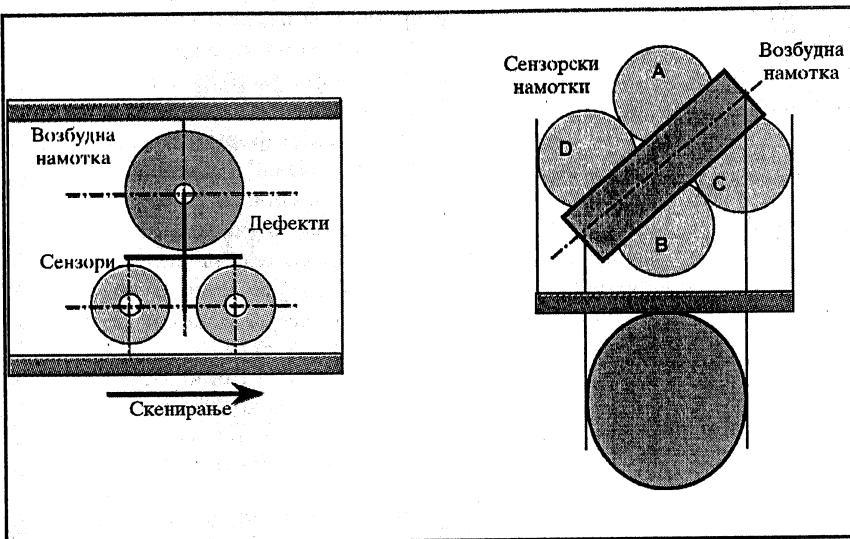
4. Растојанието меѓу сензорот и испитуваниот материјал треба да биде константно, за да се избегне појавување на нерегуларни сигнали кои наместо да бидат резултат на постоењето на дефект, најчесто ќе бидат резултат на бучавата на сигналот (noise). Многу е важно да се намали бучавата на сигналот и да се зголеми односот сигнал/бучава за да се добијат што поточни резултати при мерењата.

Може да заклучиме дека користењето на една и иста намотка како возбудна и како индукциона (една намотка како извор на поле и сензор), не е оптимално и има големи проблеми во случај на евалуација на дефекти со многу мали димензии или пак детекција на мултидефекти, односно повеќе дефекти на многу мал простор. Тоа е и основната причина зошто денеска рап-саке пробите не се користат во голема мерка. Тие имаат едукативна назена и постепено се заменуваат со многу посовремени и поточни сензори за кои ќе кажеме нешто во продолжение на овој труд.

3. Неколку типови на проби

Со развојот на нуклеарната технологија и паралелно со тоа и потребата за што поточна и посигурна работа на истите, се појавуваат на различни видови на проби за недеструктивна анализа [1-4]. Секоја од нив се карактеризира со определени предности и недостатоци како во однос на точноста на анализите, така и во ограничението на тестирането и неизината применивост за детекција на различни видови на дефекти. Меѓу најраспространетите видови на проби се т.н. Чеко проба (Checco probe), Round-robin проба, Four-coils проба, проба со ротирачко поле, магнетен fluxset проба, итн. На Сл. 2 прикажани се шематски Checco пробата и four-coils пробата заради добивање на сознание кај нашите читатели за фактичкиот начин на работа на овие електромагнетни уреди.

Основни карактеристики кои ја дефинираат успешноста со која една проба може да диагностицира постоење на дефект како и да ги дефинира параметрите на тој дефект се пред се добусноста и универзалноста на неизината употреба. Многу важен момент е јачината на сигналот кој се добива како резултат на скенирањето, како и влијанието на видот на материјалот врз до-

а) Checco проба

б) Four-coils проба

Слика 2: Два шематски приказа на недеструктивни проби базирани на вртложни сируси.

биениот резултат, неговата форма (плоча или цевка), постоење на потпорен (магнетен материјал кој ја зголемува значително бука на сигналот (noise)), односот сигнал/бука како и влијанието на растојанието меѓу пробата и испитуваниот материјал (lift-off) и одстапувањето од паралелата меѓу материјалот и пробата (de-saturation). Сите овие параметри мора да се земат во предвид за да може со голема сигурност да се дефинираат карактеристиките на дефектот.

За да можат да се утврдат квалитетите на разни видови проби кои речиси секојдневно се појавуваат на пазарот на недеструктивна анализа, утвредни се заеднички критериуми т.н. benchmark или споредбени проблеми. Предноста на ваквиот начин на работа се состои во фактот што било кој во светот работи со еден ист проблем и се обидува најпрво нумерички, а потоа и експериментално да го тестира својот сензор, докажувајќи дека неговата примена е поцелисходна во однос на веќе постоечките сензори или пак дека неговата примена е поширока од досегашните.

2.1 Benchmark Проблеми

Општо прифатени во до-

менот на недеструктивната анализа со помош на вртложни струи се следните шест видови на benchmark проблеми [2], [4]:

1. Рамна плоча без дефекти

Се испитува проводен материјал без дефекти. Дефинирани се големината на плочата, големината на сензорот, видот на материјалот и фреквенција на тестирање. Воглавно, овој тест се изведува за рап-саке проба. Овој тест најчесто се користи за тестирање на точноста на нумеричкиот код кој се користи при анализите.

2. Рамна плоча со дефект

Се следи промената на импедансијата на сигналот како резултат на постоење на дефект на површината на испитуваниот материјал. Се третира ист материјал како и во погорниот случај и се анализираат неколку видови на дефекти направени со помош на ЕДМ (electric discharge machine).

3. Модел на вистинска цевка од парагенератор со дефект

Се испитува модел на вистинска цевка на парагенератор од нуклеарен реактор. Се анализира 1/4 од цевката со неколку дефекти со различни димензии. Поради постоење на криволиниска повр-

шина (curviture) добиените сигнали за дефекти во овој тест треба да се поголеми по амплитуда од оние добиени за дефект со исти димензии како во тестот под 2.

4. Рамна плоча со надворешен дефект

Се анализира сигнал со помош на панкаце проба поставена во центарот на три испитувани примероци. Големината на примероците како и формата на дефектот е иста како и во другите тестови, само што овде се работи за подлабоки дефекти од горенаведените.

5. Депозити и потпорни площи

Се анализираат модели кои се многу близки до вистинската ситуација при анализите во природната положба на цевките - постоење на депозитни материјали на надворешноста на цевката, или уште почесто постоење на потпорни плочи или делови од плочи кои служат како механичка потпора на цевките во вистинските централи. Овие материјали најчесто генерираат бука во сигналот (noise) и допринесуваат за потешко дефинирање на параметрите на дефектот. Овие депозити или потпорни материјали се најчесто изработени од бакар или пак од магнетен материјал.

6. Дефекти со различна форма

Се разгледуваат неколку видови на дефекти со различна форма, за да може да се оцени реагирањето на различни типови на сензори на различни видови на дефекти. Најчесто се разгледуваат следните форми на дефекти: а) елиптички, б) трапезоиден, в) скалест, и обичен г) правоаголен дефект. Се мери амплитудата, фазната разлика и формата на сигналот за да може да се дефинираат некои групи на сигнали кои дефинираат форма на анализираниот дефект.

2.2. Нумеричка анализа

Како што веќе напоменавме, за да се проверат карак-

теристиките на секој нов вид на сензор, најпрво се вршат редица на тестирања користејќи ги горенаведени шест benchmark проблеми. За нумеричка анализа на електромагнетното поле, а подоцна и на вртложните струи кои се генерираат внатре во проводниот материјал и поради чие присуство во намотките на сензорот се индуцираат напони кои ги нарекуваме сигнали и чија амплитуда и фазна разлика ја следиме, можат да се користат поголем број на нумерички техники [5], [6]. Со оглед на фактот што станува збор за извонредно тешка геометрија (циркуларни цевки со многи мали димензии, а особено дебелина на цевката, високи фреквенции, мала пенетрација на вртложните струи, итн.), видот на методите кои можат да се користат со навистина задоволувачка прецизност на добиените резултати, е прилично редуциран. Најчесто се користат методата на конечни елементи и тоа со повеќе подвидови со неколку базни величини како непознати (A - ф, B - Е, или T метода со јазлови или рабни конечни елементи), како и хибридни FEM - BEM,

значи метод на конечни елементи заедно со метод на гранични елементи. Без разлика кој нумерички метод ќе се користи или кој вид на величини ќе бидат избрани за непознати, определување на сигналот се одивива по иста законитост. Најпрво се врши испитување на моделот без присуство на дефект и се определува индуцираниот напон во сензорската/ките намотки:

$$V_o = -j \omega N_t \int_L A_c d\ell$$

каде V_o е индуцираниот напон во бездефектна состојба, N_t е бројот

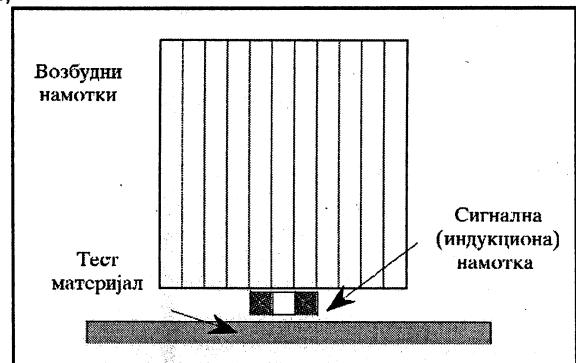
на навивки на сензорската намотка, A_c го претставува магнетниот вектор потенцијал, но само овој дел кој е резултат на врложните струи, а интегрирањето се врши по целата должина на сензорската намотка L . Со делење на овој индуциран напон со струјата која поминува низ намотката може да се добие и вредноста на импедансата на намотката [6].

Истата постапка се повторува и во случај на постоење на дефект, при што се добива некоја друга вредност за индуцираниот напон V_d . Со пресметување на разликата меѓу двата добиени сигнали може да се дефинира типот на дефектот и неговите карактеристики.

Во продолжение на овој труд, ќе се задржиме конкретно на еден вид на проба, т.н. проба со ротирачко поле која е една од најефикасните видови на проби базирани на вртложни струи.

Проба со ротирачко поле (rotating field eddy-current probe)

Една од најмодерните преби кои работат на принципот на вртложни струи за недеструктивно

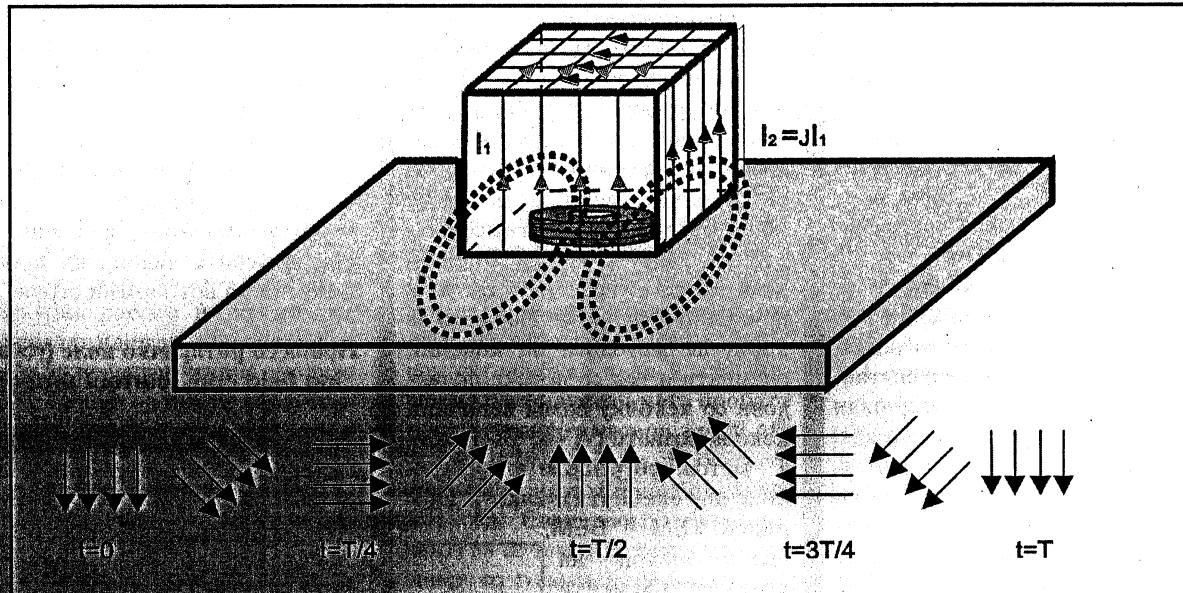
Слика 3: Шематски приказ на проба со ротирачко поле.

тестирање на материјалите е т.н. проба со вртложно поле [7], [8]. Шематски приказ на овој тип на проба или сензор, е прикажан на Сл. 3. Овој вид на проба се состои од две намотки кои се просторно изместени за 90° . Овие две намотки формираат квадратна

возбудна намотка како што е прикажано на сликата. На долната страна од возбудната намотка се наоѓа индукционата намотка или намотката во која се генерира сигналот кој потоа се води на засилувач и на соодветен дисплей систем или друг уред за негово запишување и/или континуирано следење. Растојанието меѓу сензорската намотка и испитуваниот материјал има големо значење за квалитетот и точноста на мерењата, се вика lift-off и треба да се

намотка поминува возбудна струја со ист интензитет, но временски изместена за агол од $\pi/2$. Тоа значи дека ваква комбинација на намотките ќе резултира со појава на вртливо магнетно поле насочено према површината на материјалот што се испитува. Ова поле генерира протекување на вртложни струи низ проводниот материјал што се испитува. Насоката на вртложните струи се менува, односно исто така е ротирачка, но со константна амплиту-

да. Анализата на сигналите може да се врши паралелно со испитувањето или пак подоцна ако се користат уреди за запис на добиениот сигнал. Заради забрзување на детекцијата на дефектот како и негова точна квалификација и селекција во групата на сериозни дефекти или несериозни дефекти, најчесто се користат логички системи (fuzzy - logic systems) или системи базирани на претходно знање (knowledge based detection systems). Овие

Слика 4: Илустрирани вртложни струи од страна на пробата со роштаришко ѕоле.

спречува константно за време на целото мерење. Пробата се движи под должината на целиот испитуван материјал и се следи сигналот како резултат на промената на индуцираниот напон во сензорската намотка, што е директен резултат на промената на просторната распределба и јачината на индуцираното магнетно поле како резултат на протекувањето на вртложните струи низ испитуваниот материјал.

Накратко ќе се осврнеме на принципот на работа на оваа проба. Веќе рековме дека нејзината возбудна намотка се состои од две намотки кои се меѓусебно просторно изместени за агол од 90° . Во исто време, низ секоја

системи најчесто се составени од

неуро мрежи, генетски алгоритми, вештачка интелигенција или едноставно се базирани на принцип на "правило - принцип" што во голема мерка го олеснува процесот на детекција или истиот го прави минимално зависен од субјективноста на операторот на испитувачкиот уред. Овој труд излегува од склопот на анализата на ваквите софистицирани уреди за анализа на сигналите и затоа тие нема да бидат разгледувани овде. Во овој труд, ние се задржуваме само на првиот и основен дел од недеструктивната анализа, а тоа е генерирање на точен и доволно јак сигнал кој може да даде доволно информацији за дефектот.

4. Анализа на добиените сигнали

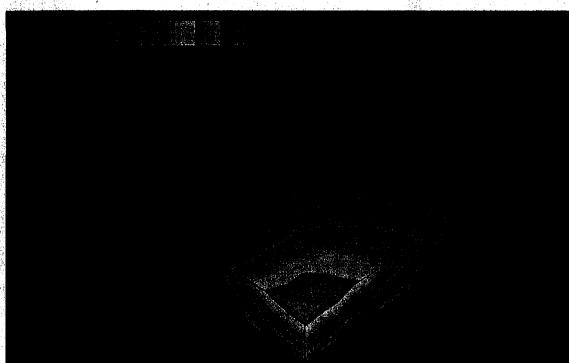
Веќе кажавме дека секој сигнал содржи големо количество на информации во врска со испитуваниот дефект и со негово правилно разбирање, може да се дефинира секој дефект и речиси сите негови карактеристики [7], [8]. Во овој труд ние ќе се задржиме само на неколку типични типови на дефекти и на сигналите со кои тие резултираат. Ќе ги разгледаме следните типични случаи:

(профил).

4.1. Типични дистрибуции на вртложните струи низ материјалот

На Сл. 4 се прикажани две типични распределби на вртложните струи во испитуваниот материјал - рамна плоча направена од материјалот **INCONEL** кој најчесто се користи за изработка на цевки во нуклеарната индустрија поради своите одлични физички својства. На сликата лево е прикажана дис-

левиот раб и се наоѓа на истата страна на која се наоѓа и пробата - што значи се работи за внатрешен дефект. Веднаш е забележливо дека поради постоењето на дефектот, вртложните струи се обидуваат да поминат под него, се концентрираат и имаат поголема јачина (црвената боја). Оваа појава не може да се забележи на левата слика каде нема никакаков дефект. Овој зголемен интензитет на вртложни струи ќе резултира соодветно со појак сигнал во самата сензорска намотка. Како што ќе

а) рамна ќлоча од INCONEL без дефекти

б) рамна ќлоча од ИНЦОНЕЛ со дефекти

Слика 5: Распределба на вртложните струи.

1. дефекти со различна позиција (**ID** и **OD** дефекти),
2. дефекти со различна должина,
3. дефекти со различна дебелина, и
4. дефекти со различна форма

трибуцијата на вртложните струи во 1/4 од испитуваниот материјал без присуство на дефект. Десната слика го покажува истиот дел од испитуваниот материјал, но овој пат со дефект кој се протега по должината на

видиме подоцна низ текстов, не само амплитудата на сигналот туку и неговата фазна разлика ќе ни помогне за поточно да ги дефинираме карактеристиките на дефектот.

Продолжение во следниот број

продолжение од страна 9

обезбедат потребните средства, поточно да се затвори финансиската конкуренција за изградба на овој хидроелектричен капацитет за кој ќе бидат инвестиирани 7,5 милиони германски марки.

И на неодамна одржаната стручна расправа по Нацрт-генералиот урбанистички план на Кичево, е констатирано дека е изготвена техничка документација-идеен проект за реконструкција и проширување на водоводната мрежа на Кичево до 2025 година, каде е предадена водоснабдителна норма за градот и за селата. Притоа се истакнува дека концепцијата за водоснабдување на Кичево се задржува, а за потребните количества вода во наредниот период (што ќе недостига), се предвидуваат нови зафати од акумулацијата на Бачишка Река и Грашница, од каде ТЕЦ "Осломеј" ќе се снабдува со технолошка вода, а постојните 200 литри вода во секунда што се користат во технолошкиот процес на термоцентралата ќе останат во цевководот на најдолгиот водовод во државата, односно ќе се користат исклучиво за задоволување на потребите на граѓаните.

Инаку, ХЕЦ "Бачишка" ќе има инсталirана сила од 4,7 мегавати, со годишно производство од 17 до 22 милиона киловат-часови електрична енергија. За супституцијата на водата што сега се користи како индистријска, ќе биде изграден цевковод во должина од околу шест километри од ХЕЦ "Бачишка" до ТЕЦ "Осломеј" и систем за наводнување на обработливите земјоделски површини. Исто така, со овој проект се планира изградба на акумулација на место каде што Крива Река се влева во Бачишка Река во месноста Дарда Кула со акумулационен зафат од 3,5 милиони кубни метри вода.

В. Таневски

НЕДЕСТРУКТИВНО ТЕСТИРАЊЕ НА МАТЕРИЈАЛИ СО ПОМОШ НА ВРТЛОЖНИ СТРУИ

~ Во овој јаруд сакаме да направиме еден сојфайлен осврт на йоштребиште, методите, начинот и резултатите кои се добиваат од недеструктивното испитување на немагнетичните материјали со помош на вртложни струи. Ке покажеме дека овој метод е високо ефективен, брз и сигурен во голем број на практични случаи каде другите методи не можат ефикасно или так воопшто не можат да се употребат. Ке се запознаеме со физичките основи на овој метод, неговите можностии за апликација, видови на проби како и нивните предности и недостатоци. На крај ќе дадеме и неколку насоки во смисол на подобрување на квалитетот на резултатите како и можни правци за развој и испитувања во оваа област.

продолжение од минатиот број

Д-р Влатко Чингоски

Сектор за развој и инвестиции,
Електростопанство на Македонија

Nondestructive Material Testing Using Eddy-Currents

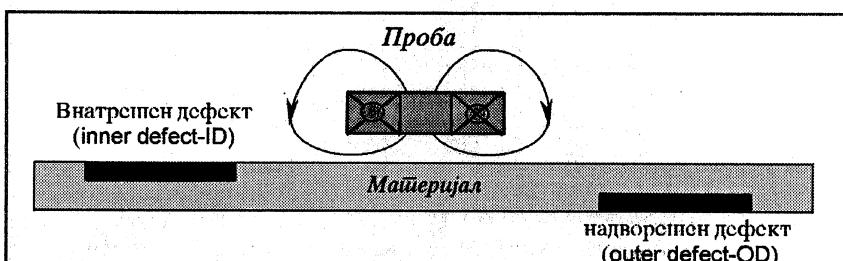
Vlatko Cingoski, Ph.D. E.E.
Electric Power Company of Macedonia,
Department of Development and
Investments

In this paper, a brief overview of the necessities, methods, procedures and obtained results for the nondestructive evaluation of the nonmagnetic materials using eddy-currents is presented. We show that this evaluation method is highly effective, fast and secure for a large scale of practical problems where other methods are not as efficient or they are even not applicable at all. We present the physical foundations for this method, its application possibilities, types of probes (sensors), as well as their advantages and disadvantages. Finally, few remarks for improving the quality and accuracy of the testing results and some possible directions for future research in this area are also presented.

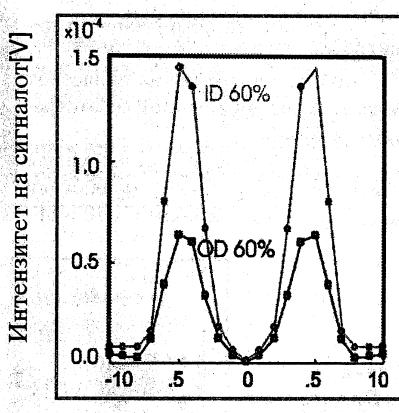
4.2. Дефекти со различна позиција (ID и OD дефекти)

Една од основните карактеристики кои треба да се дефинираат при недеструктивното тестирање е местоположбата и позицијата на дефектот. Постојат два типа на основни видови на дефекти: внатрешни дефекти и надворешни

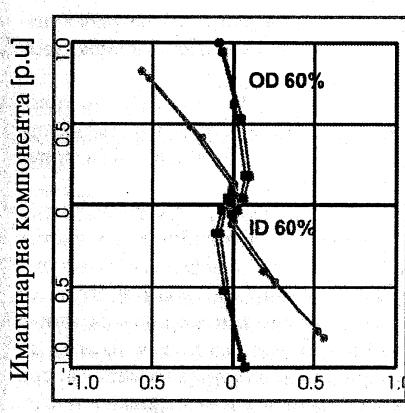
дефекти. Категоризацијата на дефектите е условна и се дефинира според соодносот меѓу пробата и страната на цевката каде се наоѓа дефектот: ако се од иста страна станува збор за внатрешен дефект (inner defect - ID), или ако се од спротивна страна, тогаш станува збор за надворешен дефект (outer defect - OD) (види Сл. 6). На Сл. 7 прикажани се два

Слика 6: Дефиниција на внатрешен и надворешен дефект.

а) Амплитудна карактеристика

б) Фазна карактеристика

Слика 7: Типични сигнали за надворешен и внатрешен дефект од 60%

тични сигнали добиени со помош на пробата со ротационо поле кој одговараат на еден внатрешен и еден надворешен дефект. И двата дефекта се со иста дебелина кој во случај на недеструктивна анализа на високопретисни цевки најчесто се изразува во проценти од дебелината на цевката. Во конкретиот случај се работи за два дефекта кои имаат дебелина од 60 % во однос на дебелината на цевката.

На Сл. 7 се прикажани т.н. аплитудната и фазната карактеристика за два сигнала, еден внатрешен и еден надворешен, добиени за иста дебелина на дефект од 60 %, во однос на дебелината на цевката. Веднаш може да се забележи дека постои голема разлика меѓу двата сигнала, внатрешниот сигнал има поголема амплитуда за повеќе од два пати во однос на надворешниот сигнал. Во однос на фазната карактеристика може да се види дека аголот под кој се појавуваат овие карактеристики е сосема различен. Треба да се напомене и како се добиваат овие карактеристики. Веќе рековме дека сигналот се придвижува со константна брзина над површината на испитуваниот материјал (во нашиот случај пробата се движи во внатрешноста на цевката). Нултата точка на двата графика се покlopшува со центарот на дефектот кој има должина од 10 mm.

Пробата се движи паралелно со насоката на дефектот. Секоја точка од кривата одговара за преместување на пробата за 1 mm. Треба да се забележи дека максимална амплитуда на сигналот се добива околу краевите на дефектот. Овој факт ќе го искористиме покасно кога ќе го анализираме влијанието на должината на дефектот врз формата на сигналот. Очигледно е дека со едноставно проследување на сигналот можно е да се изврши систематизација и класификација на дефектот на внатрешен или надворешен де-

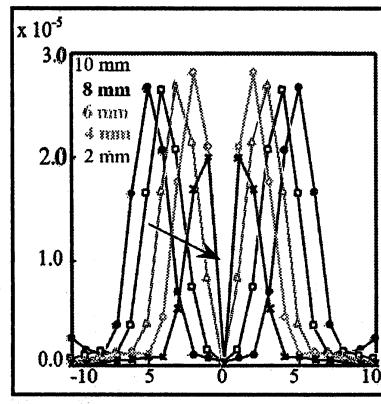
фект.

4.3. Дефекти со различна должина

Најважните карактеристики кои ја дефинираат сериозноста на дефектот се неговата големина, должина и длабочина. Заради тоа најпрво ќе се запознаеме, како се дефинира должината на дефектот според добиениот сигнал од недеструктивната проба. За да го прикажеме тоа, направен е тест со помош на неколку дефекти со различна должина од 2 mm па се до 10 mm. Добиените сигнали за надворешен и внатрешен тип на дефекти се прикажани на сл. 8.

Веднаш може да се забележи дека формата на сигналите е многу слична како за

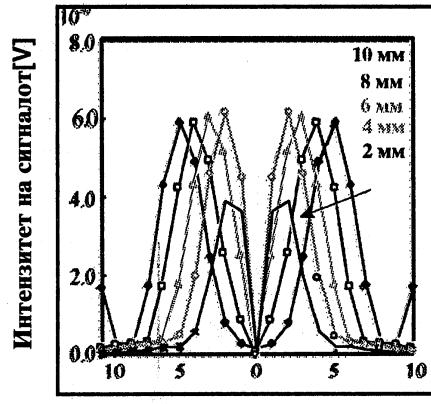
време да врши детекција и класификација меѓу повеќе сигнали по должината на дефектите и нивната позиција. Покрај овие заклучоци се наметнува уште еден многу важен. Ако го погледнеме сигналот кој одговара на дефектот од 2 mm, ќе видиме дека неговата форма е деформирана и не е во склад со останатите сигнали. Тоа укажува на уште еден многу важен фактор: димензиите на пробата мора да бидат усогласени со големината на дефектите кои се бараат, или со други зборови, најмал дефект кој може да се детектира со една проба, е со мерка на големина еднаква со големината на пробата. Ова го наметнува проблемот со детекција на многу мали дефекти што во овој момент не е доволно точно решен со помош на современите проби, напротив изискува

Позиција на пробата [mm]

а) Внатрешен дефект 20 %

Сликa8: Зависност на сигналот во функција од должината на дефектот

Позиција на пробата [mm]

б) Надворешен дефект 20 %

внатрешните така и за надворешните дефекти. Но, исто така може да се заклучат и следните две многу важни информации:

Растојанието меѓу пиковите (амплитудите) на секој сигнал поодделно ја дава точно должината на дефектот во mm, и

Амплитудата на сигналот е поголема речиси два пати за внатрешните сигнали во однос на надворешните.

Имајќи ги во предвид овие два заклучоца, не е тешко да се изработи едноставен експертски систем кој ќе може во секое

постојано истражување и изнаоѓање на поквалитетни и поусовршени типови на детектори.

4.4. Дефекти со различна длабочина

Диагностицирање на длабочината на дефектите заедно со нивната должина, е едно од најважните особини кои една недеструктивна проба мора да го има. Причината за тоа лежи во фактот што од овие два параметри на дефектот во најголема мерка зависи сериозноста на дефектот и неговото влијание врз сиг-

урноста на процесот кој се одвива. Заради тоа конструирање на проби кои можат со голема точност да направат класификација на дефектите по нивната должина и длабочина, едновремено можат да извршат и нивна класи-

фикација. Како што веќе кажавме, длабочината на дефектите обично се изразува во проценти од дебелината на цевката. На сл. 9 дадени се четири графици на кои се прикажани добиените сигнали за шест видови на дефекти: три вна-

фазните карактеристики на сигналите.

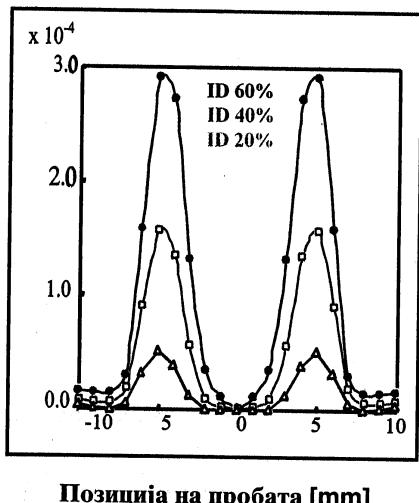
Да погледнеме кои информации може да се добијат од сигналите прикажани на Сл. 9. Најпрво може да се забележи дека амплитудите на сигналот можат да ја дефинираат длабочината на сигналот, како и видот на дефектот, внатрешен или надворешен. Но, интензитетот на сигналот не може еднозначно да ја дефинира длабочината и позицијата на дефектот затоа што на пример, надворешен сигнал со длабочина од 60% има интензитет на сигналот кој има речиси иста вредност како и сигнал на внатрешен дефект со длабочина од 20%. Тука на помош може да се користи фазната карактеристика која го додефинира сигналот еднозначно.

Имено, ако ги погледнеме сл. 9 в) и г) може да заклучиме дека:

с фазните карактеристики кои се добиваат за внатрешни дефекти се поместени во спротивна насока од насоката на стрелките на часовникот со намалување на длабочината на дефектот, и обратно с фазните карактеристики за надворешни сигнали се вратат во насока на стрелките на часовникот со намалување на длабочината на дефектот.

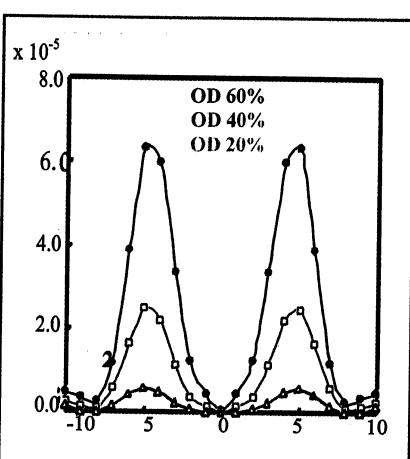
Користејќи ги овие две карактеристики, можно е еднозначно да се дефинира големината, должината, длабочината и позицијата на дефектот со што е овозможена неговата точна детекција и систематизација. Да напоменеме дека во горенаведениот случај третирани се дефекти со иста

Интензитет на сигналот [V]

Позиција на пробата [mm]

Интензитет на сигналот [V]

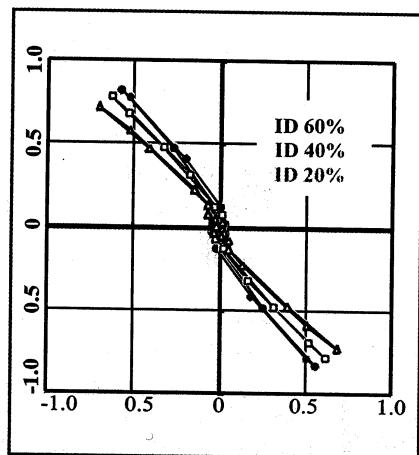

Позиција на пробата [mm]

а) внатрешни дефекти

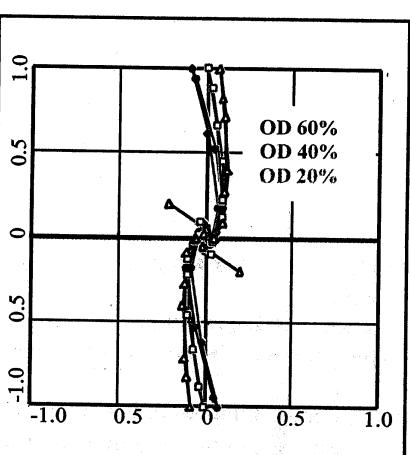
б) надворешни дефекти

Имагинарна компонента [p.u.]

Реална компонента [p.u.]

Имагинарна компонента [p.u.]

Реална компонента [p.u.]

а) внатрешни дефекти

б) надворешни дефекти

Слика 9: Амплитудни и фазни карактеристики на сигналите за внатрешни и надворешни дефекти со различна дебелина.

фикација по нивната опасност. Пробата со ротирачко поле која овде ја разгледуваме дава извонредно прецизни резултати врз основа на кои може да се изврши детекција, а со тоа и класификација на дефекти со различна де-

фикација по нивната опасност. Пробата со ротирачко поле која овде ја разгледуваме дава извонредно прецизни резултати врз основа на кои може да се изврши детекција, а со тоа и класификација на дефекти со различна де-

фикација по нивната опасност. Пробата со ротирачко поле која овде ја разгледуваме дава извонредно прецизни резултати врз основа на кои може да се изврши детекција, а со тоа и класификација на дефекти со различна де-

должина (10 mm) што може веднаш да се забележи од амплитудната карактеристика. Кај сите сигнали амплитудите на сигналот се јавуваат во крајните точки од дефектот ($+/- 5$ mm) што укажува на фактот дека вистинската должина на дефектот е точно 10 mm.

4.5. Дефекти со различна форма (профил)

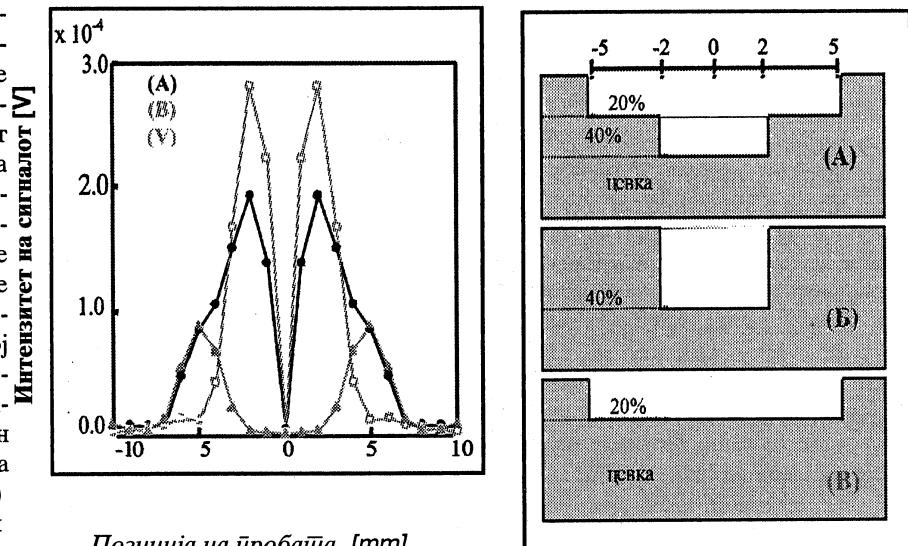
Детекцијата на формата (профилот) на дефектот е еден од најголемите проблеми при недеструктивната анализа на квалитетот на материјалот. Со оглед на важноста на точното определување на профилот на дефектот, особено внимание се посветува на конструирање на проби кои можат што поточно да го дефинираат тој профил врз основа на добиениот сигнал. Овде ќе прикажеме само еден типичен пример за дефект кој има скаlest профил. На сл. 9 а) прикажани се три типични сигнали, скаlest профил (A), длабок и краток внатрешен дефект (Б) и плиток и долг дефект (В). Да напоменеме дека дефектот со скаlest профил (A) може да се добие како комбинација на дефектите со профили (Б) и (В). На сл. 9 б) се прикажани и добиените сигнали за сите три дефекти. Веднаш може да се заклучи дека слично на начинот на добивање на дефектот (A) како суперпозиција од дефектите (Б) и (В), исто така и сигналот добиен за дефектот (A), може да се добие како суперпозиција на сигналите добиени за дефект (Б) и (В): имено надворешниот дел од сигналот за профилот (A) одговара на истиот тој дел од сигналот за профилот (B), и обратно во централниот дел на сигналот имаме соодветен сигнал кој одговара на централниот сигнал добиен за профилот (B). Накратко кажано, со помош на искуство

или соодветно конструиран експертен систем, детекцијата на комплексни дефекти е сепак возможна.

5. Што и како понатака?

Се поставува прашањето дали при постоење на вака софистицирани проби за недеструктивна анализа на материјалите, има простор за понатака

Но, како што овде прикажуваме, процесот на детекција е брз, сигурен и точен само во случај на геометрички и материјално "чисти" испитни материјали. Што тоа значи во пракса? Ние овде третираме релативно едноставни форми на испитен материјал - најголемата комплицираност доаѓаше од фактот што материјалот не беше рамна плоча тука цевка. Тука мора, комплицира-

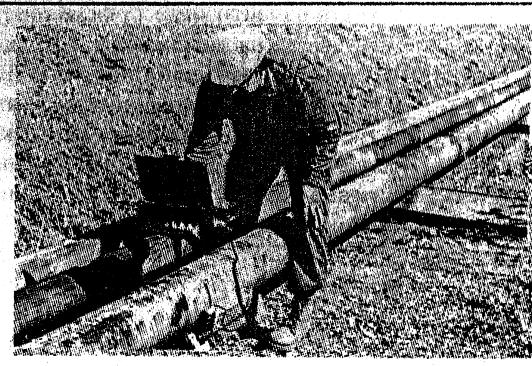
Слика 10: Сигнали добиени за неколку различни профили на внатрешни дефекти.

мошен нивен развој и ако постои, во кои правци би се одвивал тој развој. Веднаш да кажеме дека методологијата на недеструктивни тестови е сеуште многу далеку од својот зенит и дека постојат уште многу интересни и корисни идеи кои треба да се опфатат при идните истражувања во оваа област. Овде во овој параграф, накратко ќе се запознаеме со некој од овие можни области за истражување.

Веќе неколку пати напоменавме дека методата на недеструктивно тестирање со помош на вртложни струи има една многу важна особина, а тоа е можноста да се вршат профилактички испитувања како и детекција на квалитетот на материјалот речиси во работни услови.

носта на испитуваниот материјал да се усложни и доведе до реалност. За таа цел потребно е да се земат во предвид следните неколку фактори:

попречниот пресек на цевката не е константен по целата должина на испитуваниот материјал. Ова може да биде резултат како на потребите во технолошкиот процес (на пример, за зголемување или намалување на притисокот на пареата или топлата вода што протекува низ цевката), така и на несовршеноста на изработката. И двата случајеви резултираат со зголемен интензитет на бука во сигналот (noise) што доведува до грешки во мерењата, а со тоа и до грешки во детекцијата и естимацијата. За жал треба да се наведе дека

токму тие делови на цевката каде таа се проширува или стеснува се најкритични за појавата на дефекти во материјалот поради зголемените напрегања на материјалот во тој предел.

Цевките најчесто не се самоносиви, туку се прицврстени или потпрени со или врз други делови кои помалку или повеќе се магнетни (челик) или немагнетни (бакар). Овие потпорни делови доведуваат до големи грешки при детекцијата на сигналите и мора да бидат адекватно земени во предвид. За жал се уште не се појавиле сензори (проби) кои можат да прават селекција на сигналите во зависност од нивниот извор.

Цевките не се изведени од еден ист материјал туку најчесто станува збор за крути споеви изведени со заварување. Секој заварен спој е потенцијален извор на дефекти, шуплини во материјалот и сл. Од друга страна, термичките удари врз материјалот како резултат на заварувањето во голема мерка ја менуваат структурата на материјалот во делот на варот. Според тоа, сите параметри што важат за еден тип на материјал, по правило не можат да се земат истоветно и за дел од материјалот кој е заварен.

На крај да кажеме дека при анализата на дефектите прикажани во овој труд, ние третирајме дефекти со конечни димензии, должина, длабочина и позиција на дефектот. Но, во реална ситуација, најчесто дефектите се премногу мали за да можат да им се припишуваат

овие димензионални карактеристики. Според тоа, потребни се проби или сензори кои ќе можат да работат со дефекти без дебелина, или дефекти со инфинитивно мала дебелина. Ова пак значително ги усложнува условите за детекција.

Кога на сето горенаведено ќе се додадат и бањата за што побрзо тестирање, особено кога се работи за големи објекти каде бројот и должината на цевките е значајно голем, како и фактот дека сензорите (пробите) мора да бидат релативно лесни (по габарит) и лесни за употреба дури и на релативно непрофесионален тим на испитувачи, тогаш веднаш доаѓаме до заклучокот дека потребата од понатамошни истражувања во оваа насока е значителна. Користењето на нови и експертски системи базирани на неуромрежи, генетски алгоритми, fuzzy-logic системи и вештачка интелигенција стануваат се подоминантен дел и заземаат главен простор при конструкцијата и изработката на модерните проби за недеструктивна детекција.

6. Заклучок

Во овој труд се обидовме да направиме рекапитулација на методите за недеструктивна анализа на електрично проводни материјали со помош на вртложни струи. Најпрво дадовме краток историски преглед на методот и се осврнавме на неговите предности и недостатоци во однос на некои други методи. Се запознавме со некои видови на проби кои имаат повеќе историско отколку апликативно значење, за потоа подетално да се запознаеме со еден типичен преставник на модерните видови на проби, т.н. проба со ротирачко поле. Дадовме на што се базира

нејзиниот принцип на работа, а исто така и научивме како се читаат и анализираат резултатите (сигналите) кои се добиваат со помош на овој вид на проба. Анализираме неколку типични случаи каде беа анализирани и класифицирани повеќе типови на дефекти кои најчесто се јавуваат во обичниот живот, а тоа се дефекти со различна должина, длабочина, профил како и позиција во однос на сензорот и материјалот кој се испитува. На крајот на трудот дадовме и неколку најсоки каде истражувањата во оваа област се концентрираат во последните години со идеи за идните истражувачи кои би сакале да се обидат во ова поле. Покажавме дека станува збор за многу перспективна област како за истражување така и за практична примена со што би се постигнала многу посигурна работа на процесите кои денес се третираат како процеси со висок ризик како што се процесите во гасната и нафтената индустрија, а особено во нуклеарната техника.

Благодарност

Авторот сака да ја искаже својата благодарност на Проф. Д-р Хидео Јамашита со кого поголем дел од овие истражувања авторот ги вршеше за време на својот престој на Универзитетот во Хирошима, Јапонија. Исто така сакам да се заблагодарам на колегите при Јапонското Друштво за Применета Електромагнетика (JSEAM - Japan Society for Applied Electromagnetics) со кои заеднички е конструирана пробата со ротирачко поле која е користена во овој труд. На крај, благодарност и за компанијата за нуклеарна технологија при Јапонската корпорација (Mitsubishi Nucelar Fuels) која го финансираше овој проект во целост.

Литература

- [1] R. Collins et al., (Eds.) "Nondestructive Testing of Mate-

rials", ISBN: 90 5199 2394, IOS Press, Amsterdam, 1995.

[2] T. Takagi et al., "Banchmark Models of Eddy Current Testing for Steam Generator Tube: Expriment and Numerical Analysis", International Journal of Applied Electromagnetics in Materials, 5 (1994), 149-162.

[3] Z. Badic, Y. Matsumoto, S. Kojima, Y. Usui, K. Aoki, F. Nakayasu and A. Kurokawa, "Electromagnetic Nondestructive Evaluation", IOS Press, pp. 303-309, 1997.

[4] M. Hashimoto et al., "ECT

Research Activities in JSAEM - Banchmark Models of Eddy Current Testing for Steam Generator Tube - Part 2", ISBN: 90 5199 2394, IOS Press Amsterdam, 1995, 313-260.

[5] M. Hayakawa, V. Cingoski, K. Kaneda and H. Yamashita, "Evaluation of Two Types of Edge Finite Elements for 3D Nondestructive Eddy Current Testing Computation", Proceedings of the Asian Joint Seminar on Applied Electromagnetics, Tokyo (1997).

[6] V. Cingoski, M. Hayakawa, K. Kaneda and H. Yamashita, "On the Properties of Mixed ConsistenTly and Non-Con-sis-

tently First Order Edge Finite Elements", Proceeding of the IGTE'98 Conference, Graz, Austria (1998).

[7] H. Hosokawa and K. Ogawa, "Eddy Current Testing Probe using Rotating Direction Eddy Current", The Japanese Society for Applied Electromagnetics and Mechanics, Vol. 3, No. 3, (1995), 36-42.

[

8] M. Hayakawa, V. Cingoski, K. Kaneda and H. Yamashita, "Evaluation of Characteristics of a Rotating Eddy-Current Probe for ECT using Edge FEM", Electromagnetic Nondestructive Evaluation (II), R. Albanese et al. (Eds), IOS Press, (1998), 170-17

ЦЕНТРАЛНО ГРЕЕЊЕ И ЗА ЧАИР, ТОПАНСКО ПОЛЕ И СКОПЈЕ СЕВЕР

Топланата Скопје Север ќе се тестира во септември

Проблеми може да се јават доколку мнозинството од домаќинствата не се сојгасат нивната зграда да се приклучи на централното греене, затоа што во тој случај приклучувањето нема да биде исклучливо

Изградбата на топланата Скопје-Север, преку која од идната грејна сезона жителите на населбите Топанско поле, Скопје-Север и Чайр во своите домови ќе добијат топли радиатори, е во завршна фаза. Потребната опрема за профункционирање на топланата веќе се монтира и се очекува да се комплетира до средината на септември кога и овој објект пробно ќе се пушти во работа. Досега се изведени околу 5,5 километри од магистралната и секундарната топлификациона мрежа, поточно до населбите Скопје Север и Топанско Поле, а во тек е поставувањето на водовите на улицата Џон Кенеди.

На оваа топлана ќе може да се приклучат само колективните стамбени објекти, додека индивидуалните засега не се опфатени со овој проект. Околу условите и начинот за приклучување на топлификационата, мрежа заинтересираните, преку представници на куќните совети, можат да се информираат во АД "Топлификација". За да можат жителите од населбите Скопје Север, Топанско Поле и Чайр полесно да дојдат до информации во врска со приклучувањето на топлификационата мрежа, Топлификацијата обезбеди стручно лице на кое ќе може да му се обратат. Претставник на ова претпријатие секој работен ден ќе се наоѓа во просториите на Месната заедница Рајко Жинзифов, и од 17 до 19 часот ќе контактира со сите оние кои се заинтересирани да се приклучат на централното греене.

Истовремено со изведбата на магистралната и секундарната мрежа, моментно се работи и на поставување на приклучоци од приклучните шахти до потстаниците на објектите кои веќе имаат внатрешна инсталација. Тоа се колективните објекти кои се наоѓаат на улиците Боро Менков, Гоце Стојчески и Тале Христов. Поради тоа, за да се монтираат приклучоците што побрзо, во интерес и на станарите на овие објекти е да им овозможат на нашите екипи непречен пристап до визбените простории, вели Рисо Спировски, помошник-директор за развој во "Топлификација". Дополнителни проблеми може да се јават доколку мнозинството од домаќинствата не се сложат нивната зграда да се приклучи на централното греене. Во таков случај, додава Спировски, тој објект нема да се поврзе на топлификационата мрежа, бидејќи тоа нема да биде економски исплативо. Доколку, пак, помал дел од станарите не сакаат да се приклучат, треба само да дозволат цвките за централното греене да минуваат преку нивните станови.

Инаку станарите на овие згради во кои има поставено внатрешна инсталација, за поврзување од приклучната шахта до потстаницата треба да платат по 200 германски марки за метар должина, а вкупната цена потоа се дели на бројот на домаќинствата што ќе се приклучат. Оние, пак, кои во своите домови немаат внатрешна инсталација, за нејзино поставување ќе треба да платат по 50 германски марки за квадратен метар стамбена површина.

T.M